

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 2 lipca 2019r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Grzegorz Olejarczyk

Protokolant: p.o. sekr. sąd. E. L.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 lipca 2019 w K. sprawy

z powództwa A. Ś.

przeciwko C. Ś.

o podwyższenie alimentów

I. Podwyższa alimenty od pozwanego C. Ś. na rzecz A. Ś. do kwoty 850 zł miesięcznie, płatne przy zachowaniu dotychczasowych warunków i terminów płatności z ustawowymi odsetkami w wypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat poczynając od 1 stycznia 2020 r. w miejsce alimentów ustalonych w sprawie III RC 150/15 ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Kętrzynie z dnia 3 lipca 2015r. w kwocie po 500 zł miesięcznie.

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

III. Zasądza od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 216 złotych tytułem kosztów sądowych.

IV. Wyrokowi w punkcie **I** nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sędzia Grzegorz Olejarczyk

UZASADNIENIE

A. Ś. wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego C. Ś. z kwoty 500 zł do kwoty 1000 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu podała, że obecnie studiuje na Wydziale Nauk o Zdrowiu w Państwowej Wyższej Szkole (...) w Ł., zatem koszty jej utrzymania są znaczące. Wskazała, że za zakwaterowanie w akademiku płaci 370 zł miesięcznie, na wyżywienie przeznaczona 700 zł miesięcznie, na dojazdy do domu przeznaczona 225 zł miesięcznie, bilet miesięczny 34 zł miesięcznie, środki czystości 100 zł miesięcznie, odzież 250 zł miesięcznie, leki 50 zł miesięcznie. Ponadto ponosi koszty wyprawki szkolnej w kwocie 1000 zł oraz kwotę 500 zł przeznaczona na mundurki. Natomiast pozwany jest funkcjonariuszem straży granicznej i zarabia ok. 6000 zł miesięcznie. Oprócz powódki i jej siostry pozwany nie ma nikogo na utrzymaniu (k. 2-4).

Na rozprawie w dniu 2 lipca 2019r. A. Ś. zmodyfikowała powództwo i wniosła o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz alimentów w wysokości 1500 zł miesięcznie (k. 153).

C. Ś. w odpowiedzi na pozew domagał się oddalenia powództwa.

W uzasadnieniu podał, że jego sytuacja finansowa nie pozwala mu płacić zwiększonych alimentów. Regularnie wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego. Od września 2016r. do marca 2019r. z własnej inicjatywy oprócz zasądzonych alimentów łożył na utrzymanie powódki dodatkowo kwotę 200 zł miesięcznie. Podniósł, że w 2016r. został wyrzucony przez matkę powódki z domu. Od tamtej pory wynajmuje mieszkanie i ponosi koszty dojazdów do

pracy. Ponadto spłaca połowę raty kredytu zaciągniętego na budowę domu w wysokości 960 zł miesięcznie. Wskazał jednocześnie, że w sprawie I NS 351/16 Sąd Rejonowy w Kętrzynie dokonał podziału majątku należącego do wspólności majątkowej małżeńskiej pozwanego. W wyniku tego podziału pozwany będzie spłacał całość zaciągniętego kredytu na budowę domu, którego rata wynosi 1950 zł miesięcznie. Swoje dochody określił na kwotę 5800 zł miesięcznie (k. 38).

Sąd ustalił, co następuje:

W sprawie III RC 150/15 w dniu 3 lipca 2015r. przed Sądem Rejonowym w Kętrzynie strony zawarły ugodę w zakresie obowiązku alimentacyjnego, w której pozwany zobowiązał się płacić na rzecz powódki alimenty w wysokości 500 zł miesięcznie poczynając od 3 lipca 2015r. (k. 53 akt. III RC 150/15).

Obecnie A. Ś. studiuje w systemie stacjonarnym na kierunku pielęgniarstwo w Państwowej Wyższej Szkole (...). Planowany termin ukończenia studiów przypada na 30 września 2019r. (zaświadczenie k. 37). W trakcie studiów zamieszkuje w akademiku. Koszt własnego utrzymania na studiach określiła na kwotę ok. 2500 zł miesięcznie. W bieżącym utrzymaniu wspomaga ją także matka. W okresie wakacji stara się podejmować prace dorywcze. Ostatnio w czasie wakacji zarobiła kwotę 7000 zł (zeznania powódki k. 87v-88).

C. Ś. jest funkcjonariuszem Straży Granicznej w K., gdzie zarabia 5600 zł miesięcznie (potwierdzenie przelewu k. 143). Oprócz powódki ma na utrzymaniu drugą córkę, na rzecz której płaci alimenty w kwocie 700 zł miesięcznie. Od 2016r. mieszka na stacji w Ł. gmina R., ponosi koszty własnego utrzymania i koszty dojazdów do pracy. Ponadto spłaca połowę raty kredytu w wysokości 960 zł miesięcznie zaciągniętego wspólnie z matką powódki na budowę domu w K. (potwierdzenie przelewu k. 43).

W sprawie III Ns 351/16 Sąd Rejonowy w Kętrzynie dokonał podziału majątku wspólnego rodziców powódki. Natomiast postanowieniem z dnia 7 czerwca 2019r. w sprawie IX Ca 575/19 Sąd Okręgowy w części zmienił rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego w Kętrzynie w sprawie III Ns 351/16. W wyniku dokonanego podziału majątku pozwany min. zyskał prawo własności nieruchomości zabudowanej z domem jednorodzinny przy ul. (...) w K., z obowiązkiem spłaty wartości udziału należących do matki powódki, która natomiast została zobowiązana do opróżnienia i wydania pozwanemu zajmowanego domu do 31 grudnia 2019r. (kserokopia postanowienia Sądu Rejonowego w Kętrzynie z uzasadnieniem k. 66-83, kserokopia postanowienia Sądu Okręgowego w Olsztynie k. 91-92).

Sąd dał wiarę zeznaniom powołanego w sprawie świadka, matki powódki T. Ś. i również na nich oparł stan faktyczny w sprawie. Powołany świadek przedstawił sądowi koszt utrzymania powódki oraz obraz własnej sytuacji majątkowej (zeznania k. 87).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 138 krio w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Stosownie zaś do treści art. 135§1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Z powyższego wynika, że zakres świadczeń alimentacyjnych wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, a z drugiej strony możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego przy orzekaniu o obowiązku alimentacyjnym rodziców wobec dzieci, które osiągnęły pełnoletność brać należy także pod uwagę, czy wskazują one chęć dalszej nauki oraz czy ich osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie przez nie nauki (por. orzeczenie SN z 14.11.1997r. III CKN 257/97).

Bezsporne jest, że powódka nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie i nie posiada majątku, wobec tego oboje rodzice obowiązani są do przyczyniania się do łożenia na jej utrzymanie.

Rozpoznając niniejszą sprawę, na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego Sąd doszedł do przekonania, że wypełniona została dyspozycja art. 138 kro, uzasadniająca podwyższenie alimentów należnych powódce od pozwanego.

W ocenie Sądu, osobiste zdolności powódki, jej chęć do dalszej nauki nie powinno się spotkać z odjęciem jej pomocy materialnej ze strony pozwanego tym bardziej, że matka powódki systematycznie wspiera córkę. Powszechnie wiadomo, że koszty utrzymania studentki poza miejscem zamieszkania są wysokie. Powódka kontynuuje naukę w systemie dziennym w Ł., zatem potrzebuje pieniędzy na bieżące utrzymanie oraz koszty związane z nauką jak. np. opłacenie akademika, zakup książek, wyżywienie czy ubranie. Ponadto powódka w związku z kierunkiem studiów ponosi koszty zakupu ubioru niezbędnego do praktyki w szpitalu (mundurka). Wskazała, że jeden mundurek kosztuje ok. 160 zł, a w ciągu roku powódka musi zakupić 7 sztuk mundurków, co jest znacznym obciążeniem finansowym. Dlatego też, stara się w czasie wakacji podejmować prace dorywcze, aby mieć dodatkowe pieniądze na własne utrzymanie (zeznania powódki k. 88).

Niewątpliwie potrzeby powódki są duże i pozwany winien wspierać w tym powódkę. Tym bardziej, że powódka wykazuje chęci dalszej nauki, stara się zdobyć wyższe wykształcenie. Zadeklarowała, że od października 2019r. rozpocznie naukę na studiach magisterskich na tym samym kierunku, a następnie planuje rozpocząć specjalizację w kierunku pielęgniarstwa anestezyjologicznego (zeznania powódki k. 153v).

Ustalając wysokość należnych powódce alimentów, Sąd wziął pod uwagę możliwości zarobkowe i aktualną sytuację finansową pozwanego. Obecnie pozwany zamieszkuje na stacji w Ł. i ponosi koszty dojazdów do pracy, spłaca od czerwca 2019r cały kredyt hipoteczny za dom w K. (k 90), który został mu przydzielony w wyniku podziału majątku.

Trzeba przy tym zauważyć, do końca 2019r prawo zamieszkania w tym domu ma jeszcze jego była żona, a matka powódki. Zatem pozwany ponosi obecnie koszty własnego utrzymania, wynajmu stacji, dojazdów i opłaca kredyt hipoteczny. Jego sytuacja materialna unormuje się z końcem 2019 roku. Pozwany dokona wówczas wszelkich rozliczeń majątkowych z matką powódki w zakresie podziału majątku wspólnego. Wówczas z powrotem zamieszka w K. i nie będzie już ponosił kosztów dojazdów do pracy, najmu stacji, a jego sytuacja majątkowa ustabilizuje się. Matka powódki otrzyma część atrakcyjnych działek na jeziorze w miejscowości H. gm. P. (k 91-92). Działki są już wystawione na sprzedaż przez pozwanego, na które był kupiec (k 153v) i tylko od jej woli zależy, czy chce spieniężyć te warte kilkadziesiąt tysięcy nieruchomości. Ponadto otrzyma od pozwanego spłatę z majątku wspólnego w wysokości 147,699, 57 zł (k 92) z chwilą wyprowadzenia się z tego domu.

W związku z tym należało przyjąć, mimo, że obecnie pozwany jest obciążony wysokimi kosztami utrzymania i obciążeniami kredytowymi, to od stycznia 2020 roku możliwości materialne obydwójga rodziców wyrównają się. Matka powódki wyprowadzając się ze wspólnego domu będzie także zabezpieczona finansowo.

W powyższych okolicznościach Sąd uznał, iż od stycznia 2020r obydwójga rodziców będą w stanie po połowie łożyć na rzecz nieusamodzielnionej, a uprawnionej do alimentacji powódki. Pozwany dopiero wówczas będzie mógł łożyć na rzecz powódki zwiększone alimenty. Zauważyć przy tym, trzeba iż pozwany przez znaczny okres czasu dobrowolnie łożył na utrzymanie powódki kwotę 700 zł miesięcznie, a więc tyle samo co łożył alimentacyjnie na drugą córkę.

Wskazać w tym miejscu należy, iż obowiązek alimentacyjny obciąża także matkę powódki, która wedle własnych możliwości zarobkowych powinna łożyć na utrzymanie córki. Matka powódki pracuje jako pielęgniarstwo i osiąga dochody porównywalne do pozwanego, choć trzeba przyznać, iż jest to praca na dwa etaty (k 87v). Z własnego dochodu jest ona w stanie pokryć pozostałe koszty utrzymania powódki, których nie zabezpieczą alimenty od ojca.

Należy także podnieść, iż sama powódka w okresie 3 miesięcy wakacji nie dość, że nie musi ponosić po 2500 zł kosztów utrzymania w Ł. (k 87v), to także ma możliwość jako osoba dorosła znaleźć tymczasową pracę, a wynagrodzenie przeznaczyć na np. te 7 mundurków pielęgniarskich po 160 zł każdy (k 88), czy też na inne potrzeby.

Reasumując zatem Sąd uznał, że także sama powódka jest w stanie utrzymać się przez 3 miesiące roku akademickiego tj. do końca grudnia 2019r bez kwoty 1050 zł, czyli 3 x 350 zł kwoty wynikającej z podwyższenia alimentów.

Ponadto w pkt. II wyroku Sąd, powództwo w pozostałej części oddalił albowiem żądana przez powódkę kwota 1500 zł alimentów miesięcznie jest nadmiernie wygórowana. W ocenie Sądu, alimenty w wysokości 850 zł miesięcznie, odpowiadają usprawiedliwionym potrzebom powódki, zabezpieczą połowę kosztów jej utrzymania i są adekwatne do możliwości zarobkowych pozwanego. Sąd ocenił, że w ten sposób koszt utrzymania powódki będzie rozłożony równomiernie na obydwoje rodziców. Każde z rodziców powódki pracuje i osiąga dochody, zatem oboje powinni łożyć na utrzymanie córki, która jako osoba studiująca w systemie dziennym potrzebuje zapewnienia stabilizacji finansowej na czas trwania nauki.

Należy zaznaczyć, iż kwota podwyższenia alimentów o dodatkowe 350 zł za 24 miesiące studiów magisterskich wynosi 8400 zł i leży w zakresie możliwości zarobkowych, oraz majątkowych nie tylko dla pozwanego, ale także matki powódki, która dobrowolnie przyczynia się do jej utrzymania, a więc przyczynia się także w zwiększonym zakresie tych kosztów.

Na podstawie art.113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2019r. poz. 785 jt.) w związku z art. 98 kpc Sąd zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 210 zł tytułem opłaty sądowej i 6 zł za wydanie tytułu wykonawczego. W ocenie Sądu, sytuacja majątkowa i możliwości zarobkowe pozwanego pozwalają mu na pokrycie tych kosztów.

Na podstawie art. 333§1 pkt. 1 kpc wyrokowi w pkt. I nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

sędzia Grzegorz Olejarczyk